

gjenfaldige Testamenter mellem Andree end Egtefolk efter Værdien af det hele den længstlevende ifølge Testamentet, udenfor det løbbestemte Arveberettigelsesforhold, tilfaldende Efterladenskab. Er der flere end tvende gjenfaldige Arvinger, stemples Testamentet i Overensstemmelse hermed ved hvert Arveskab ifølge samme.

Tillægges der ved et Testamente en eller flere efter hinanden følgende Personer Rente eller Brugsnydheds, beregnes Værdien af samme overensstemmende med de i § 21 Lit. f. givne Regler, forsaavidt der ikke i Testamentet tillige indeholdes en stempelpligtig Disposition over selve Capitalen eller Eiendommen, i hvilket Tilfælde Stempelafgiften, der ikke bliver at erlægges eengang, beregnes af denne Værdioverdragelse, hvorhos den strax ved Testators Død bliver at tilsvare af og afdrage i Capitalværdien, saa at den til Rente eller Brugsnydheds Berettigede kun kan fordræ Rente eller Brug af den paagældende Capital eller Værdigenstand med Fradrag af Stempelafgiftsbeløbet.

Det ved et Testaments eller en Codicils Udfærdigelse brugte faste Stempel fradrages ikke ved Værdistempelingen. — Et Testaments Confirmation fritager ikke for Efterstempeling.

Testamentariske Dispositioner, hvorved den længstlevende af Forældrene i Henshold til et ældre Testament eller Forening tillægger Døttrelige Lod med Sønner ogsaa i den efter Forstafsøde forinden 1ste Mai 1858 faldne Arv, ere fritagne for Efterstempeling.

§ 26.

Testamentariske Bestemmelser, hvorved der efter Frd. 21de Mai 1845 § 18 tillægges den efterlevende Husfru Ret til at henfælde i uskiftet Bo, eller om at visse Arvecapitaler skulle sættes fast, kunne indføres i et Testamente uden yderligere Stempel; udfærdiges de derimod særskilt, skulle de — hvad de sidstnævnte angaaer dog kun forsaavidt de ikke slutte sig til et allerede oprettet Testamente, i hvilket Tilfælde den ovenanførte Regel om codicillariske Bestemmelser gjælder, — stemples til Taxt 48 f. som Declarationer. Saadanne Bestemmelser ere ikke Gjenstand for Efterstempeling efter Testators Død.

§ 27. — Enhver testamentarisk Arving eller Legatar skal, forsaavidt ikke anderledes bestemmes i Testamentet, tilsvare sin Andeel af Stempletaxten for Testamentet i Forhold til hvad der ved dette tillægges ham udenfor den ham efter Loven tilkommende Arv. Naar privat Arvebeling finder Sted, indestaage imidlertid samtlige Arvinger, Gen for Alle og Alle for Gen, for det hele Afgiftsbeløb, der beregnes efter den af Arvingerne, i fornødent Fald paa Tro og Love, opgivne stempelpligtige Værdi, og bliver at erlægges senest inden Nar og Dag efter Dødsfaldet, medmindre Indenrigsministeriet bevilger en længere Frist paa Grund af særlige Forhold. Overfaldes Fristen, bliver Afgiften at betale med det dobbelte Beløb, og dersom det nogensinde skal befinde, at Nogen ved Dølgemaal har søgt at unddrage sig fra Afgiftens Erklæggelse, da betales dens Beløb sexdobbelte. Anmeldelse om Efterstemplingen skeer i Kjøbenhavn til Indenrigsministeriet, udenfor Kjøbenhavn til Amtmanden, og Afgiften betales derefter enten til Indenrigsministeriet eller paa Amtstuen. — Tilfælde af offentlig Skiftebehandling har Skifteretten at indeholde og indbetale Afgiften ved Skiftets Slutning.

§ 28.

Udlæg til den længstlevende Egtefælle eller til Arvinger og Legatarer kan gives paa ustemplet Papiir eller ved Paategning paa den Forstafsødes eller Arveladerens Afkomstdocumenter og andre Værdipapirer, saaog Testamenter benyttes som Afkomstdocumenter, alt dog kun forsaavidt Vedkommende ikke derfor skal tilsvare Boet eller Medarvinger noget Vederlag, da i dette Tilfælde Stempletpapir bliver at benytte eller Stempelafgift at betale efter Vederlagets Størrelse og Overdragelsens Bessaffenhed ifølge de nedenfor med Hensyn til Skjoder og Transporter af Gjældsbreve givne Regler, ligesom derhos og de derfor af den længstlevende Egtefælle, vedkommende Arving eller Legatar særligt udstedte Forskrivninger blive stempelpligtige efter sammes Bessaffenhed og Gjenstandens Værdi. Derimod kommer den alt i Eiendommen indestaende Gjæld, som Egtefællen, Arvingen